

WILLIAM SHAKESPEARE

HAMLET

HAMLET

07.09. - 24.09.2016
STORE SCENE

Forfatter

William Shakespeare

Oversættelse

Niels Brunse

Bearbejdelse

Jens Christian Lauenstein Led

Instruktion

Hans Henriksen

Scenografi

Nicolaj Spangaa

Lysdesign

Mathias Hersland

Lyddesign

Jonas Hvid

Hamlet, prins af Danmark

Patrick Baurichter

Claudius, konge af Danmark,
Hamlets onkel

Martin Ringsmose

Polonius, kongens rådgiver

Henrik Weel

Horatio, Hamlets ven og
medstuderende

Kasper Dalsgaard

Laertes, Polonius' søn

Niels Anders Manley

Ofelia, Polonius' datter

Ena Spottag

Gertrud, dronning af
Danmark, Hamlets mor

Marion Reuter

Rosenkrans, Hamlets tidligere
skolekammerat & Klovn, en graver

Jakob Moth-Poulsen

Gyldenstjerne, Hamlets
tidligere skolekammerat &
Osric, en hofmand

Steffen Berentz Eriksen

Skuespilleren

Jørgen W. Larsen

Orkester

Olav Gudnason

Jørgen W. Larsen

Jakob Moth-Poulsen

Niels Anders Manley

Forestillingsleder

Pernille Elvej

Sceneformand

Anders Sørensen

Lys- og lydafvikling

Aske Bergenhammer Hoeg

Suffli

Yvonne Senderovitz

Instruktørassistent

Anna Andrea Malzer

Frisør

Elsebeth Simonsen

Lars Ditlev

Helle Denhardt

Skræddersal

Elsebeth Tanghøje

Conni Idskov Jensen

Vivi Ørtoft Andreasen

Maria Kirkskov

Malersal

Karsten Legård

Rikke Wilkenschildt

Rekvisitørassistent

Lisa Dissing Hansen

Snedkersal

Bent Jakobsen

Teaterteknisk elev

Mia Zander Olesen

Påklæder

Jane Andersen,

Peter Bonnén

Sceneteknik

Anders Sørensen

Produktionsleder

Torben Omann Sørensen

Produktionschef

Troels Dahl

Foto

Allan Toft

PR og marketing

Casper Lyngholm Thomsen

Helle Vagner

Thomas Villefrance

Dramaturg

Jens Christian Lauenstein Led

Teaterdirektør

Hans Henriksen

Tak til

AV Center & Obscura Vertigo

GRATIS INTRODUKTIONER:

Tor 08.09.2016

Tir 13.09.2016

Undervisningsmateriale

Se aalborgteater.dk/hamlet

DEN POLITISKE TRAGEDIE

Af Jens Christian Lauenstein Led

Shakespeare forsynede selv *Hamlet* med genrebetegnelsen ”tragedie”, for så vidt som originalen bærer titlen ”The Tragical History of Hamlet, Prince of Denmark”. Og selvom aristoteliske krakilere bl.a. ville kunne beklage, at tidens og stedets enhed ikke er overholdt helt, så er *Hamlet* alligevel at betragte som en vaskeægte tragedie: Prins Hamlet er den tragiske helt, der begår det fejltrin, at han tror, han kan undgå skæbnen ved at forhale den, og den forhaling fører til en accelereret begivenhedsrække, som igen fører til heltens og stort set alle andre impliceredes død. Det kunne ikke være gået anderledes, for sådan er livet (også), og som tragedie tilbyder *Hamlet* os et grumt, men velgørende bad i disse livets lidelsesfulde sider. Ad sådanne linjer og med mange flere detaljer har vi siden Aristoteles’ *Poetikken* og især siden Nietzsches *Tragediens fødsel* læst og opfattet tragedier, navnlig sådanne som *Hamlet*.

Men så kom der for fem år siden en ny, tyk bog. Wolfram Ettes *Kritik der Tragöde* slår over mere end 700 sider til lyd for den omvendte tragedieforståelse, herunder også en udfoldet *Hamlet*-læsning. For Ette er den

klassiske, nietzscheanske læsning både dramaturgisk set fejlagtig, og politisk set affirmativ for ikke at sige småborgerlig. Fra Ettes synsvinkel er en tragedie som *Hamlet* ikke en besyngelse af den uundgåelige, skæbnebestemte lidelse, men derimod et oprør mod selvsamme, og en ganske nøjagtig påpegelse af, at tingene *godt* kunne være gået anderledes – i et andet samfund. Tragedier er for Ette kritik af ”det tragiske”, og tragediens afgørende, dramaturgiske virkemiddel er netop ikke acceleration, men det modsatte. Tragedien sætter hastigheden ned og viser os, nærmest i slowmotion, hvordan det tragiske fandt sted, så tilskueren selv kan se, at man kunne have valgt noget andet, dvs. en anden konge, et andet samfund. Tragedier er for Ette nemlig politiske kunstværker.

I *Hamlets* tilfælde er det titel- og hovedfiguren, der står for hastighedsnedsættelsen. Han får jo ellers ren besked af sin genfærdsfar allerede i første akt, men så tøver han. Hamlet venter, spiller kispus med kæresten Ophelia, spiller sindssyg, lader tingene køre. Midt i tragedien har han endda alle muligheder for at fuldbyrde den hævn, som hans far har givet ham i opdrag. Claudius beder knælende, og Hamlet kunne så let som

ingenting hugge ham ned og befri Danmark fra en tyrant. Men nej, han tager sig i det og udsætter det til et bedre tidspunkt, så Claudius ikke skal komme i himlen, men i helvede.

Og det er godt for tragedien som politisk kunstværk, at Hamlet skåner Claudius i første omgang. Det giver nemlig Claudius anledning til at udfolde sin metode, så vi alle kan få den at se. Han driver sit spil med Polonius som spion og Gertrud som afpresser – og da det ikke virker, bruger han medløberne Rosenkrans og Gyldenstjerne som dem, der skal ledsage Hamlet til den sikre død i England. Claudius lever som alle denne verdens tyranner på, at alle tåler, følger og lystre ham – om ikke af beundring så af frygt. Men det er der ingen skæbnebestemt nødvendighed i. Ingen tyrant og intet brodermord behøver at blive tålt. Man kan gøre oprør. Det ved Hamlet, og hvis han ikke havde været omgivet af angstede medløbere, havde han ikke behøvet at betale med livet for sit oprør. I dette etteske perspektiv er *Hamlet* en politisk tragedie om et land, Danmark, som blev offer for død og undergang, fordi for mange fandt sig i noget, de kunne have sagt nej til.

AALBORG TEATER

AALBORGTEATER.DK

JERNBANEGADE 9-11
POSTBOKS 1710
9000 AALBORG

ADMINISTRATION 96 31 60 10

BILLETSERVICE 96 31 60 20

FIND AALBORG TEATER PÅ

HOVEDSPONSORER

BASIS•TRYK
— design og grafisk produktion

 **DET
OBELSKE
FAMILIEFOND**

eniig

NORDJYSKEMEDIER

 spar Nord
FONDEN

 aalborgportland
CEMENTIR HOLDING

KERNESPONSORER

 Arbejdernes Landsbank

 Carlsberg

clienti.

 **MASKINFABRIKKEN
FUGLSANGS EFTF, A/S**
Fremstilling af tekniske scenekonstruktioner

Færch & Co.
— BYGGER PÅ TRADITIONER —

TORBEN VEJS FOND
— 60 års jubilæum 2019 —